

'een erbarmelijk soort . . . Herhaaldelijk kwamen zij niet opdagen; zij hadden altijd de een of andere verontschuldiging. Er was er bijna geen een . . . die er redelijk mee doorging. Ik begreep heel goed wat er met hen aan de hand was: zij konden vrijwel altijd aan geld komen. Er was er één bij (ik noemde hem de *black-market-artist*) die in alle mogelijke dingen handel dreef. Dat leverde hem meer op . . . Het was zelfs zo dat ik sommigen van die jongens, die dikwijls de gehele morgen of namiddag in de wachtkamer vertoefden, uit de wachtkamer moest halen, waar zij verhalen hielden tegen pas-aangekomenen.'¹

Eens gebeurde het dat een journaliste van de *Daily Mirror* een Engelandvaarder interviewde in het pand van de CID. Aan wie dat pand binnenkwam, kon moeilijk ontgaan waartoe het diende; op de derde verdieping werden de lessen in morse gegeven en dat kon men beneden in de gang en in de wachtkamer horen. Alles ging er slordig toe. 'De dossiers', aldus de secretaresse van de CID, M. H. Jones-Maks, 'raakten soms weg of lagen open en bloot.'² Aangezien mevrouw Jones tezelfdertijd als spionne van *MI-5* en *MI-6* optrad, kreeg Rabagliatti een nauwkeurig beeld hoe het er bij de dienst van Derksema voorstond. 'De incompetentie van dit bureau is', zo legde Hazelhoff Roelfzema Rabagliatti's opinie vast, 'het treurigste wat ik in deze oorlog aanschouwd heb.'³ *MI-6* was dan ook geen moment bereid met Derksema samen te werken en deze slaagde er dus niet in, ook maar één van zijn kandidaat-agenten uitgezonden te krijgen. De enige twee die, voorzover bekend, althans tot het leren parachutespringen toegelaten werden, waren de vijftigjarige reserve-majoor ir. den Boer en de zeven-en-veertigjarige reserve-kapitein Broekman.

Welke taken waren aan den Boer en na hem aan Broekman toegedacht?

Het was de bedoeling dat de eerste hunner die voor uitzending gereed kwam, zich in bezet Nederland er van zou vergewissen welke illegale organisaties daar bestonden, en aan die organisaties het consigne zou geven, uiteindelijk in één organisatie op te gaan welke strikt de aanwijzingen van de regering zou volgen. Beiden maakten evenwel bij het leren parachutespringen (waarvoor zij veel te oud waren) een ongelukkige landing. Den Boer beschadigde enkele rugwervels en liep zes maanden in het gips, Broekman raakte minder ernstig gewond en herstelde spoedig. Met betrekking tot zijn missie is één enkel stuk bewaard gebleven; het draagt de datum 13 januari '42 en er staat 'Opdracht' boven. Derksema heeft die opdracht

¹ Getuige Th. F. Smit, *Enq.*, dl. IV c, p. 1553-54. ² Getuige M. H. Jones-Maks, a.v., p. 1275. ³ Aangehaald door L. A. Donker, a.v., p. 372.